

تولید شده برای جوانان: مروری بر تاریخچه خانواده موبایل‌های سری Y هواوی - دیجیاتو

شایان ضیایی | سه شنبه، ۰۹ دی ۱۳۹۹

اکثر برندهای فعال در دنیای موبایل‌های هوشمند به دنبال ساخت ابزارهایی هستند که بیشتر از هر کس دیگر، به مذاق قشر نوجوان و جوان خوش بیاید. اپل، سامسونگ، وان‌پلاس، ریلمی و بسیاری نام بزرگ دیگر همگی در تلاش بوده‌اند که با ساخت موبایل‌های با کیفیت و همینطور کمپین‌های تبلیغاتی هوشمندانه، توجه این قشر کلیدی را به خود جلب کنند. اما می‌توان بحث کرد که به جز ریلمی (که آن هم در بازارهایی محدود مشغول به کار است و جزو کهنه‌کاران به حساب نمی‌آید)، هیچ شرکتی به اندازه هواوی این رویکرد را با جدیت هرچه تمام‌تر دنبال نکرده است.

هواوی از سال‌ها پیش -دقیق‌ترش می‌شود سال ۲۰۱۲- از خانواده‌ای تازه در سبد محصولاتش رونمایی کرد که تحت عنوان Series Y شناخته می‌شود. این خانواده همواره اهدافی واضح داشته است، اهدافی که احتمالاً درک دو، مدیر شعبه کنیای هواوی به بهترین شکل توصیف کرده باشد:

«قشری جوان که معمولاً از آن تحت عنوان Generation Z یاد می‌شود در حال ظهور است. این قشر در عصر دیجیتال متولد شده و پرورش یافته. این قشر جوان است، انرژی فراوانی دارد، خوش‌بین است و شدیداً به تکنولوژی علاقه نشان می‌دهد. تکنولوژی هسته سبک زندگی آن‌ها به حساب می‌آید، اما اکثر دیوایس‌های پرچمدار موجود در بازار به خاطر قیمت‌گذاری‌های بالایشان، از دسترس آن‌ها دور بوده است. علاوه بر این، پرورش یافتن در دوران جهانی‌شدن و بالا و پایین‌های اقتصادی شدیداً بر آرمان‌های آن‌ها تأثیر گذاشته و باعث شده که این قشر بیشتر قدر پول را بدانند و کمتر از نسل‌های قبلی خود به دنبال اجناس لوکس باشند.»

همین فلسفه بود که خانواده سری Y هواوی را به وجود آورد. بازار موبایل‌های پریمیوم، بازاری شدیداً اشباع و رقابتی است و برندهای مختلف سعی می‌کنند از نظر کارکردها و قابلیت‌ها، یکدیگر را کنار بزنند. اما همواره این سوال برای قشر جوان‌تر (و احتمالاً بی‌پول‌تر) وجود داشته که «پس تکلیف ما چه می‌شود؟». مهم نیست که در این سال‌ها به سراغ کدام موبایل در خانواده Y رفته باشید، تقریباً تمام آن‌ها به همان اندازه که خوش‌قیافه ظاهر می‌شوند، کارایی نیز دارند. طراحی به‌روز، نمایشگرهای عریض و ساختار ارگونومیک چیزی بوده که هواوی همیشه در خانواده Y به آن توجه نشان داده.

بیایید به مرور اجمالی تاریخچه موبایل‌های سری Y هواوی بپردازیم، موبایل‌هایی که همگی برای

همه‌چیز از سال ۲۰۱۲ میلادی آغاز شد و زمانی که نخستین مدل‌ها از سری Y هواوی چشم به جهان گشودند. درباره دورانی صحبت می‌کنیم که موبایل‌های هوشمند هنوز مسیری طولانی برای تبدیل شدن به آنچه امروز هستند در پیش داشتند و می‌توان بحث کرد که برندهای سازنده موبایل در آن دوران بیشتر از حیطة امن خود خارج شده و دست به آزمون و خطا می‌زدند. ضمناً در همان دوران، معمولاً مرز بین موبایل‌های اقتصادی، میان‌رده و پرچمدار کمرنگ‌تر بود و شرکت‌ها در عرضه موبایل‌های گوناگون دست و دل‌بازتر عمل می‌کردند.

به همین ترتیب بود که هواوی نه‌تنها از موبایل Ascend Y پرده برداشت، بلکه سه موبایل دیگر Ascend Y100 و Ascend Y200 و Ascend Y201 Pro را نیز به جهانیان معرفی کرد. Ascend Y100 و Ascend Y200 اولین‌ها بودند و هر دو با چیپست اسنپدراگون اس ۱ از راه می‌رسیدند. گرچه تفاوت‌ها اندک بود، اما برای افرادی که بودجه‌ای بیشتر داشتند، خرید Y200 اصلاً نیازی به تفکر نداشت. این دستگاه برخلاف برادر کوچک‌ترش که نمایشگر ۲.۸ اینچی از نوع TFT داشت، همراه با نمایشگر ۳.۵ اینچی از نوع IPS LCD، باتری پرظرفیت‌تر و اسپیکر استریو از راه می‌رسید.

بعد در ماه اکتبر همان سال بود که هواوی تصمیم گرفت سری Y را با برندینگ بهتر به مردم بشناساند و Ascend Y متولد شد. احتمالاً بهترین توصیف برای این موبایل، نقطه میانه Y100 و

Y200 باشد. این موبایل قرار بود خانواده جدید هواوی را به نوعی برآیند و جمع‌بندی برساند. اما مشتریان به دنبال چیزی جدیدتر نیز بودند و بنابراین Ascend Y201 Pro پا به میدان گذاشت. جالب اینکه هواوی باز هم تمایلی به تغییر هرچند اندک مشخصات سخت‌افزاری نشان نداد و در عوض این نرم‌افزار بود که دگرگون شد. Ascend Y201 Pro گذار از اندروید ۲.۳ جینجربرد را به اندروید ۴ آیس‌کریم ساندویچ را رقم زد و بنابراین برای آن‌ها که در لبه تکنولوژی زندگی می‌کردند، انتخابی واضح تلقی می‌شد.

۲۰۱۳

مارس ۲۰۱۳ با موبایل Ascend Y300 برای کمپانی چینی آغاز شد: موبایلی که بهبودهای چشمگیر نسبت به مدل‌های پیشین به وجود می‌آورد. Y300 به صورت پیش‌فرض همراه با اندروید ۴.۲ جلی‌بین از راه می‌رسید و این‌بار چیپست اسنپدراگون اس ۴ پلی اسنپدراگون را در خود جای می‌داد. نمایشگر ۴ اینچی دستگاه وضوح تصویر بالاتری داشت و گرچه دوربین پشت همچنان تصاویر 480p با نرخ ۳۰ فریم ثبت می‌کرد، اما یک دوربین VGA هم در جلو داشتیم. باورتان بشود یا خیر، در همین سال‌ها بود که دوربین جلو داشت تبدیل به نرم می‌شد، اما هنوز نمی‌دانستیم که یک روز همین دوربین چقدر پیشرفته شده و با پدیده‌ای به نام سلفی چطور زندگی‌مان را دگرگون

می‌کند.

بعد در ماه اکتبر همان سال، هواوی یک گزینه نسبتاً اقتصادی و یک گزینه نسبتاً پریمیوم به دست مشتریان رساند. Ascend Y320 نخستین موبایل بود که با دستکاری کمابیش مشخصات سخت‌افزاری و استفاده از چیپست جایگزین MT6572 مدیاتک، به عنوان گزینه‌ای منطقی‌تر نسبت به Y300 ظاهر می‌شد. بعد هم نوبت به Ascend Y511 رسید که هم طراحی بهتری داشت، هم برخی نواقص را اصلاح می‌کرد. ابعاد نمایشگر به ۴.۵ اینچ رسید، تراکم پیکسلی اندکی بالاتر رفت و دوربین جلو هم به ۱ مگاپیکسل قدرتمندتر بود. تصورش سخت است که بهبود ۱ مگاپیکسلی واقعا تفاوتی بزرگ به حساب می‌آید، مگر نه؟

۲۰۱۴

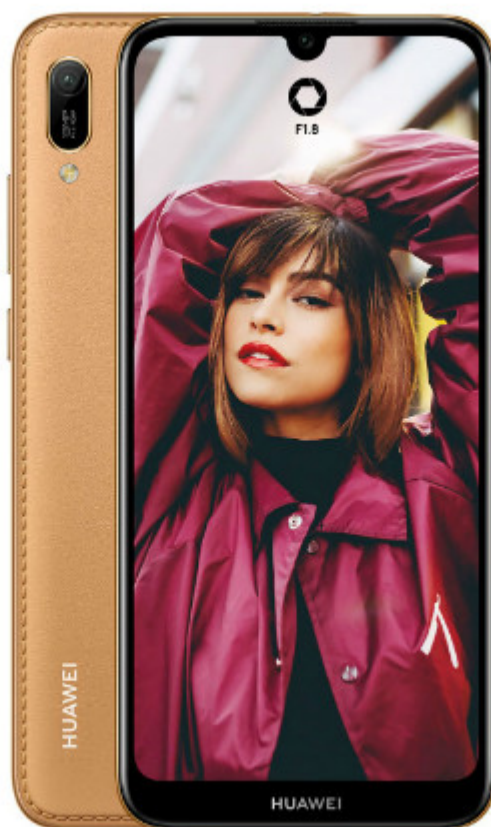

در سال ۲۰۱۴ همه‌چیز شکلی عجیب به خود گرفت. هواوی برای قمار کردن آماده بود و به این ترتیب، نه یکی، نه دو تا، نه چند رقم بالاتر، بلکه ۷ موبایل مختلف در خانواده Ascend Y عرضه

کرد. همانطور که می‌توانید پیش‌بینی کنید، بسیاری از این موبایل‌ها آنقدرها متمایز از دیگری ظاهر نمی‌شدند. در میان مدل‌های Y600، Y330، Y221، Y220 و Y520 تفاوت‌ها آنقدرها چشم‌گیر نبود. همگی همراه با چیپست MT6572 سال پیش عرضه می‌شدند و در این بین، یک موبایل دوربین اندک بهتر داشت، یک موبایل باتری پر ظرفیت‌تر، یکی همراه با اندروید ۲.۳ جینجربرد از راه می‌رسید، دیگری با اندروید ۴.۳ جلی‌بین، یکی برای دست‌های بزرگ‌تر ساخته شده بود، دیگری برای کلاسیک‌پسندان.

می‌خواهید بدانید کدام موبایل‌ها واقعا متفاوت بودند؟ پاسخ این سوال می‌شود Ascend Y530 و Ascend Y550. این دو دستگاه به ترتیب با چیپست‌های اسنپدراگون ۲۰۰ و اسنپدراگون ۴۰۰ از راه می‌رسیدند، ۵۱۲ مگابایت و ۱ گیگابایت حافظه رم داشتند و می‌توانستند ویدیوهای 720p با نرخ ۳۰ فریم بر ثانیه ضبط کنند. نکته تاسف‌آور این بود که تنها Y550 می‌توانست اندروید ۴.۴.۲ کیت‌کت را به اجرا در بیاورد و مدل دیگر به اندروید ۴.۳ جلی‌بین محدود بود.

۲۰۱۵

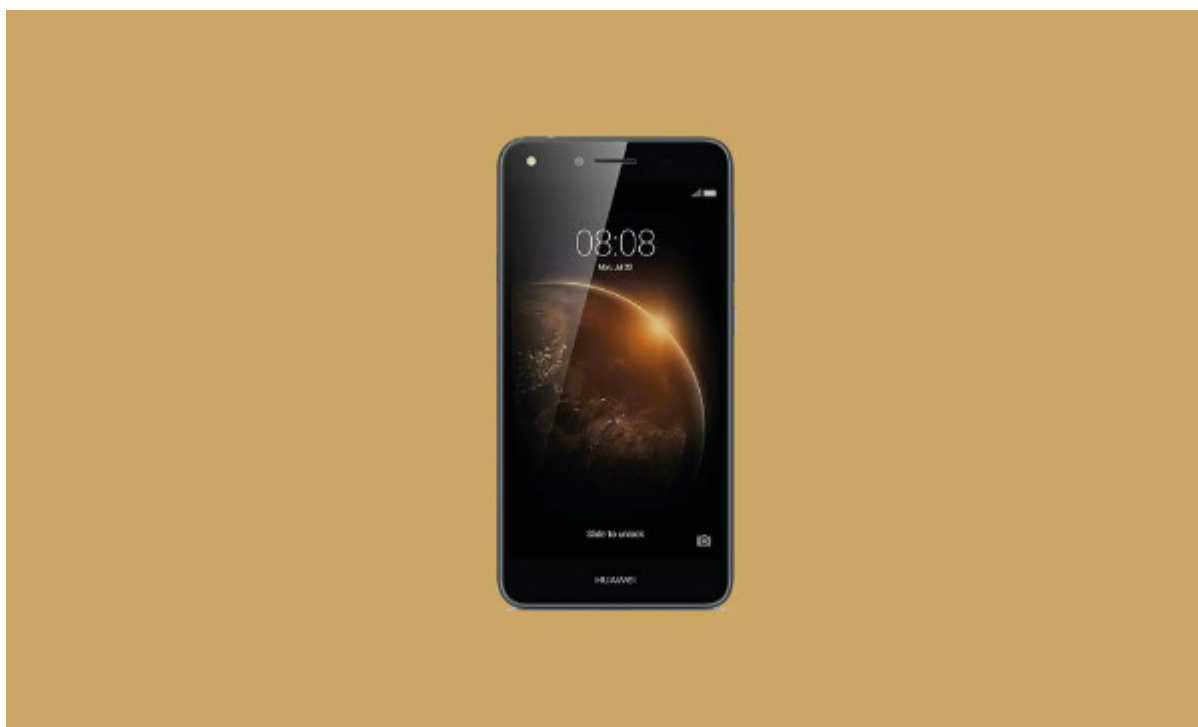

یک سال شلوغ دیگر برای هواوی. چینی‌ها از گذاشتن گزینه‌های متعدد پیش روی مشتریان نتیجه گرفته بودند و نیازی نمی‌دیدند که رویه سال پیش را به این راحتی کنار بگذارند. سال ۲۰۱۵ ضمناً سالی بود که تحولاتی اساسی به وجود آمد و شاهد آغاز یک عصر تازه برای خانواده Y بودیم. Ascend Y540 به صورت خاص تکرار همان ماجرای قدیم بود. بهبودهای اندک در سخت‌افزار و قیمت. اما ناگهان به فاصله دو ماه، برندینگ تغییر کرد و دو موبایل Y625 و Y635 با نامی که

راحت‌تر در ذهن می‌ماند و اعلام‌گر دورانی جدید بود عرضه شدند. نسبت نمایشگر به بدنه افزایش یافت و اسنپدراگون ۲۰۰ حالا ضعیف‌ترین چیپست موجود در موبایل‌های سری Y به حساب می‌رفت.

در ماه جولای و اکتبر، گل‌های سرسبد از راه رسیدند: Huawei Y6 و Huawei Y6 Pro. این بار هوای توانسته بود حاشیه نمایشگر را در کناره‌ها به کمترین میزان ممکن برساند. بنابراین با موبایل‌هایی بزرگ‌تر و ۵ اینچی طرف حساب بودیم که رزولوشن خارق‌العاده 720p را نمایش می‌دادند، اندروید ۵.۱ لالی پاپ را همراه با پوسته EMUI 3.1 به اجرا در می‌آوردند، گلس محافظ داشتند و با دوربین اصلی ۱۳ مگاپیکسلی و دوربین جلوی ۵ مگاپیکسلی تصاویر معرکه ثبت می‌کردند. راستی، Y6 Pro نخستین موبایل در این خانواده بود که یک مدل مخصوص برای پشتیبانی از شبکه‌های مخابراتی 4G داشت.

۲۰۱۶

به رسم دوره قبلی، هوای این بار هم ترجیح داد یک سال کامل را صرف بهبود نسبی موبایل‌هایش کند و از ایجاد تغییرات گسترده طفره رفت. نتیجه کار، دو موبایل جدید Y3II و Y5II به همراه یک مدل جمع‌وجور از بهترین ساخته‌های سال پیش بود که Y6II Compact نام گرفت. هر سه موبایل همراه با چیپست MT6735 مدیاتک از راه می‌رسیدند، اما در واقع سه ورژن مختلف از آن. مدل کامپکت از مدل استاندارد چیپست بهره گرفت و با وزن ۱۴۰ گرم، نسبت بالاتر نمایشگر به بدنه و قیمت باورنکردنی ۱۳۰ یورو، گزینه‌ای ایده‌آل برای افرادی بود که پرچمداران خانواده Y را در سال ۲۰۱۵ از دست داده بودند.

Y3II و Y5II نیز همانطور که از نامشان برمی‌آید مدل‌های اقتصادی‌تر بودند، هرچند که به چیپست

MT6735M و MT6735P تجهیز گشتند تا از نظر پرفورمنس پردازنده و پردازشگر گرافیکی، کاملاً در آن سوی طیف نباشند. هواوی در عوض عمده تغییرات را برای حافظه رم و حافظه داخلی نگه داشت و آن‌ها را مجدداً تا ۱ گیگابایت فضای رم و ۸ گیگابایت حافظه ذخیره‌سازی تضعیف کرد. دوربین اصلی در Y5II به ۸ مگاپیکسل و در Y3II به ۵ مگاپیکسل رسید، اما در عوض می‌توانستید منتظر عمر باتری بیشتر و برجسب قیمت کمتر باشید.

۲۰۱۷

در سال ۲۰۱۷ نوبت به خانواده‌ای جدید در سری Y هواوی رسید: خانواده Y7 که شامل موبایلی با همین نام و یک مدل اندک بهتر به نام Y7 Prime بود. این دو موبایل برای اولین بار همراه با نمایشگر «دو و نیم بعدی» از راه می‌رسیدند و منظور هواوی از این نام‌گذاری، نمایشگر خمیده در لبه‌ها بود. هر دو دستگاه به لطف چیپست هشت هسته‌ای اسنپدراگون ۴۳۵ و پردازشگر گرافیکی آدرنو ۵۰۵ از پس اکثر وظایف دشوار زمان خود بر می‌آمدند و اندروید ۷.۰ نوقا را همراه با پوسته EMUI 5.1 اجرا می‌کردند. دوربین اصلی ۱۲ مگاپیکسلی و دوربین جلوی ۸ مگاپیکسلی نیازهای اکثر مشتریان را برآورده می‌کردند و اگر به دنبال مشخصات بهتر بودید، می‌توانستید سراغ Y7 Prime را بگیرید که ۳ گیگابایت حافظه رم (به جای ۲ گیگابایت در مدل پایه) و باتری ۴۱۰۰ میلی‌آمپر ساعتی (به جای ۴۰۰۰ میلی‌آمپر ساعت در مدل پایه) داشت.

هواوی در این بین موبایل‌های Y3، Y5 و Y6 را نیز از یاد نبرد تا همچنان به سنت همیشگی گزینه دادن به مشتریان وفادار باشد. این سه موبایل نیز از ورژن‌های مختلف چیپست MT6737 مدیاتک بهره‌مند شدند و دوربین‌هایشان ضمن ارتقای مگاپیکسلی، از قابلیت‌های تازه مانند فوکوس خودکار و فلاش LED پشتیبانی می‌کرد. متأسفانه اما خبری از اندروید نوقا نبود و کاربران باید به اندروید ۶ مارشملو قناعت می‌کردند.

هوای به دلایلی تصمیم گرفت در سال ۲۰۱۸ میلادی از خیر Y8 بگذرد و یک‌سره به سراغ Y9 برود، هرچند که نیم‌نگاهی به خانواده Y7 داشت و مدل‌های جدید Y7 Prime و Y7 Pro را نیز روانه بازار کرد. کار را با مهم‌ترین موبایل شروع می‌کنیم. Y9 بزرگ‌ترین تغییرات نسبت به سال‌های پیش را رقم زد و این‌بار نمایشگری با نسبت ابعاد ۱۸:۹ داشت که آن روزها تازه ترند شده بود. به این ترتیب، رزولوشن نمایشگر نیز به ۲۱۶۰×۱۰۸۰ پیکسل رسید.

در واقع اگر بخواهیم صادق باشیم، Y9 میزبان بسیاری از «اولین‌ها» در خانواده Y بود. این موبایل برای اولین بار با چیپست کایرین ۶۵۹ خود هوای عرضه شد، برای اولین بار حافظه رم ۴ گیگابایتی داشت و برای اولین بار با دوربین اصلی و سلفی دوگانه از راه می‌رسید. این موبایلی موفق بود و دلیلی هم وجود نداشت که نباشد.

برخی از همین تغییرات، در Y7 Prime و Y7 Pro هم دیده شدند. این دو موبایل علی‌رغم رزولوشن پایین‌تر نسبت به Y9، بزرگ‌ترین نمایشگر (۶ اینچ) را در تاریخ موبایل‌های Y داشتند و با اسنپدراگون ۴۳۰، سه یا چهار گیگابایت حافظه رم و اندروید ۸ اوریو، جزو بهترین میان‌رده‌های بازار به حساب می‌آمدند.

طی سال گذشته ۲۰۱۹، شرکت چینی باز هم بی‌خیال عرضه موبایلی با برندینگ جدید شد و در عوض تقریباً تمام موبایل‌های پیشین سری Y هواوی به گونه‌ای به‌روزرسانی شدند که بتوانند قاعده‌های نانوشته را عملی کنند: «یک موبایل، برای همه». به همین ترتیب، از پایین‌ترین قیمت‌گذاری‌ها در بازار میان‌رده تا نزدیک‌ترین چیزی که می‌توان به موبایل‌های پرچمدار یافت را در سبد محصولات هواوی شاهد بودیم. برجسته‌ترین تصمیم کمپانی چینی در سال گذشته میلادی، عرضه موبایل‌هایی بود که از چیپست ۱۲ نانومتری بهره می‌بردند و بنابراین پرفورمنس بهتر را در کنار عمر باتری بیشتر به ارمغان می‌آوردند.

اگر بخواهیم دو مورد از بهترین موبایل‌های سری Y در سال ۲۰۱۹ را انتخاب کنیم، بدون تردید باید به سراغ Y9 Prime و Y9s برویم. Y9 Prime با چیپست کایرین 710F، نمایشگر ۶.۵۹ اینچی (با نسبت ابعاد ۱۹.۵:۹)، بدنه پلاستیکی و باتری ۴۰۰۰ میلی‌آمپر ساعتی، یکی از مقرون به صرفه‌ترین موبایل‌های بازار بوده و هست. در این بین Y9s اندکی پرمیوم‌تر ظاهر می‌شود. برای مثال این موبایل از بدنه آلومینیومی ساخته شد که هم مقاومت بیشتر را با خود به ارمغان می‌آورد، هم ظاهری شکل‌تر به آن می‌بخشید. از طرف دیگر، دوربین سه‌گانه اصلی دستگاه شامل یک لنز ۴۸ مگاپیکسلی عریض، یک لنز ۸ مگاپیکسلی فوق عریض و یک سنسور سنجش عمق ۲ مگاپیکسلی است که در کنار یکدیگر، تصاویری واقعاً چشم‌نواز ثبت می‌کنند.

شاید فکر کنید که پاندمی کرونا ویروس در برنامه‌های هواوی اختلال ایجاد کرده باشند و این شرکت مثل سال‌های قبل با دست پر به میدان نیامده باشد. اما نه تنها کرونا ویروس، بلکه تحریم‌های گسترده آمریکا هم باعث نشد که چینی‌ها از عادت دیرینه خود در عرضه انبوهی از موبایل‌های مختلف با مشخصات گوناگون دست بکشند. به این ترتیب در سالی که اکنون به روزهای آخرش نزدیک شده، هواوی موبایل‌هایی بیشتر از انگشتان دو دست عرضه کرد. نکته عجیب اینکه انگار هواوی ناگهان یادش افتاد که عدد ۸ را از قلم انداخته و بنابراین امسال شاهد عرضه دو موبایل Y8 و Y8S بودیم.

Y8 بخش اعظمی از مشخصاتش را با موبایل‌های Y9 سال ۲۰۱۹ به اشتراک می‌گذارد و با همان چیپست کایرین 710F و حافظه رم ۴ گیگابایتی و دوربین ۴۸ مگاپیکسلی از راه می‌رسد. اما برای اولین بار، شاهد استفاده از نمایشگر OLED نیز هستیم تا تجربه بصری یک سر و گردن بالاتر از دیگر اعضای این خانواده میان‌رده رود و بیشتر به پرچمداران شباهت یابد. از سوی دیگر، Y8S، مشخصه‌های کلی Y8 را به گونه‌ای بالانس می‌کند که با موبایلی خوش‌قیمت‌تر طرف باشیم. از جمله تغییراتی که هواوی برای کاهش هزینه‌های تولید Y8S به وجود آورده می‌توان به بریدگی بزرگ‌تر نمایشگر، استفاده از دوربین دوگانه به جای دوربین سه‌گانه و پنل نمایشگر IPS LCD اشاره کرد.

هواوی در نهایت امسال را با موبایل Y9a [بررسی دیجیاتو] به پایان رساند که احتمالاً یکی از بهترین ساخته‌های شرکت چینی تا به امروز باشد. از برجسته‌ترین ویژگی‌های Y9a می‌توان به ۸ گیگابایت حافظه رم، دوربین اصلی ۶۴ مگاپیکسلی، دوربین سلفی بیرون‌جهنده و مهم‌تر از همه، شارژ سریع ۴۰ وات اشاره کرد. تمام این‌ها همراه با چیپست مدیاتک هیلو G80 و باتری تحسین برانگیز ۵۲۰۰ میلی‌آمپر ساعتی، درون بدنه‌ای بسیار سبک‌وزن و ۱۹۷ گرمی قرار گرفته‌اند و با قیمت‌گذاری بسیار معقول دستگاه، به سختی می‌توان گزینه‌ای بهتر از آن در بازار میان‌رده‌ها یافت.

